

FONT DEL LLINARS

Popular i inesgotable, la Font del Llinars rega un entorn fresc i ombrívol situat a l'obaga de la plana de la Pineda, dins el bosc, en un coster sobre els conreus que s'hi nodreixen. La terra de l'indret, d'un color granat, és tapinada i feta polsim per centenars de visitants durant tot l'any. La seva aigua clara i freda és valorada arreu, i no és estrany veure forasters omplint els seus cotxes de garrafes. Una desena de plataners majestuosos, martiritzats pels enamorats, guarden del fort sol a l'estiu, i a l'hivern, les fulles seques cobreixen el sotabosc, proporcionant un aspecte bucòlic i interessant durant tot l'any. La font pròpiament dita és de pedra, està formada per un cos principal o frontis, i dos marges de pedra, a banda i banda, que fan de banc per seure i alhora eviten que s'esllavissi el terreny. La pica és a terra i a dos pams, brolla, a través d'un galet metàl·lic, l'aigua del Llinars. Prop, hi ha una bassa rodona i força moderna, on s'hi acumula l'aigua per a regar, mirant en aquesta direcció, i alçant la vista, es poden veure, a l'altra banda dels camps, les Roques d'en Salomó sota el castell. No deixeu passar l'oportunitat de fer una queixalada sota aquesta ombra, en un dels llocs més bonics del municipi.

Història:

Es desconeix la data exacta de l'última actuació sobre la font, tot just sobre d'aquesta, s'intueix una inscripció il·legible i incompleta al clivellar-se el morter disposat per aquest fi.

Preguntant a la veïna més veterana del Coll de la Barraca, na Montserrat Just, explica que l'últim arranjament important el va fer, quan ella era jove, en Magí, de Cal Llebre, casa situada al nucli de Font-rubí, prop de Can Fàbregues. És producte d'aquesta intervenció la forma del frontis amb la teuladeta de maó. També d'altres veïns hi han posat el seu gra de sorra, com ara en Moisès Santacana, il·lustre personatge del nostre municipi, fundador de Creu Roja a Vilafranca i gran domador de Cavalls entre altres coses, que hi va instal·lar el broc d'acer, per exemple.

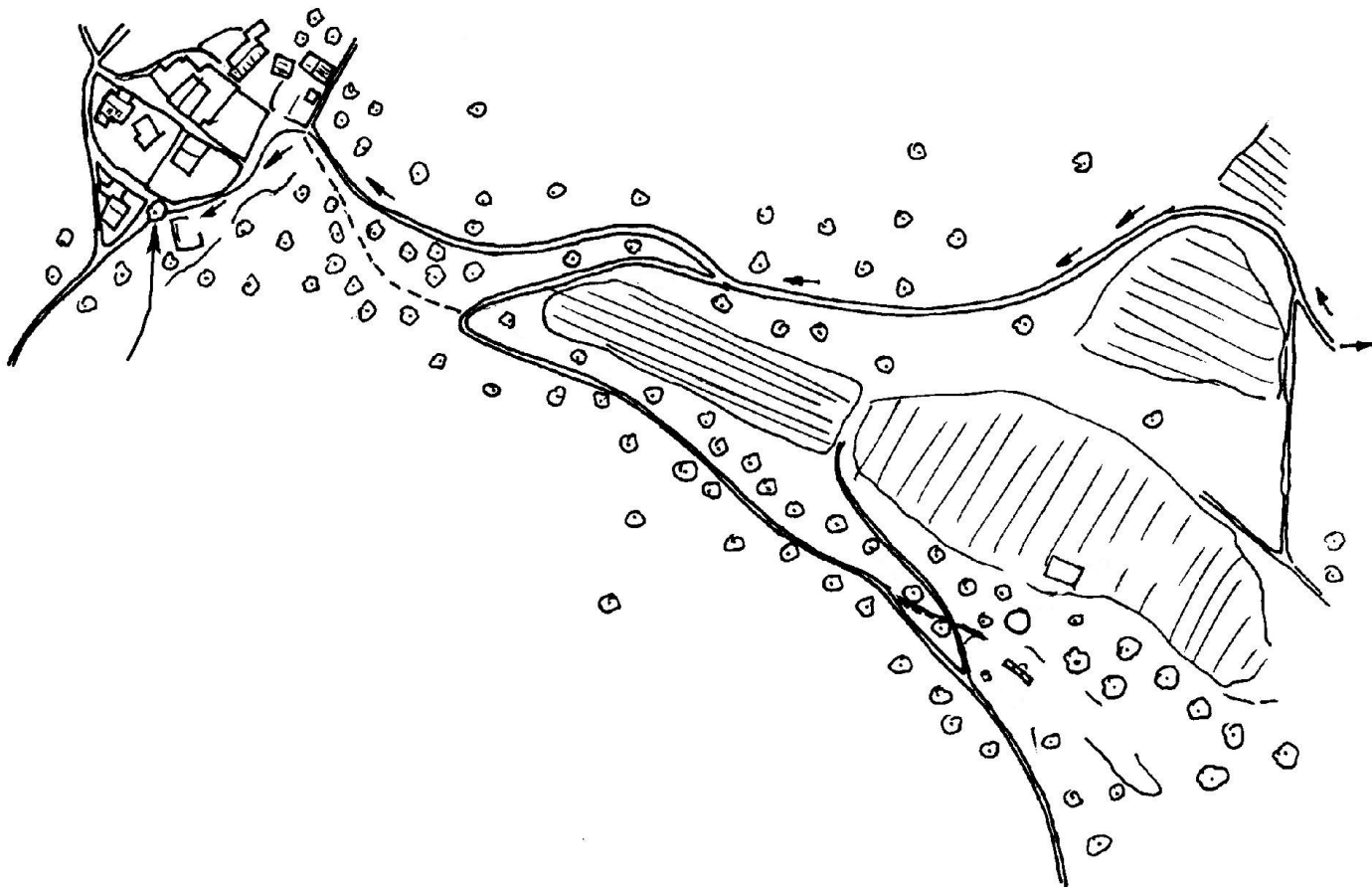
Antigament, diu la Montserrat, l'aigua que brolla i s'escampa pels canalons i bevedores, s'aprofitava per a rentar. Un safareig, ara soterrat, aplegava fins a set o vuit dones del barri, cada casa tenia la seva llosa per a picar i escórrer la roba. Un dipòsit recollia, al costat del safareig, aigua que a l'estiu servia per a mullar l'era abans de batre. Els plataners, que tanta ombra fan, deuen tenir més de cent anys. La Montserrat diu que no sap qui els va plantar i que tota la via els hi ha vist.

La Font del Llinars o dels Llinars sempre raja, la seva antiguitat i importància queda palesa quan se l'anomena a la llegenda de L'Encantada, on la nit de Sant Joan la donzella de Can Fàbregues abandona la seva aparença de serp i s'hi acosta a rentar la roba.

Com arribar-hi:

La Font del Llinars està situada tot just arribar al Coll de la Barraca. Si venim pel camí que parteix de Font-rubi de dalt, travessarem una àmplia zona boscosa, fins que, en passar vora unes vinyes, el camí s'empina, i a mitja pujada, a mà esquerra, un camí ens portarà a la font. Un antic corriol, que parteix prop de Cal Febres (en entrar al Coll de la Barraca), també ens hi portarà tot fent drecera des d'aquest nucli.

Autor de la Fitxa: Marc Galimany

Consulta el QR per més informació

